

BESTE-ISFAHÂN BESTE

İSMÂİL FENNİ ERTUĞRUL

Hafif

Ah Der di dil den
Ah Gir ye ler le
Ah Ben bu yüz den
bir ze mân â
geç di öm rüm
bin be lâ çek
- lem de â - zâd
âh (ı) dil şâd
dim de ir şâd
o ol - ma dım
o ol - ma dım
o ol - ma dım
Mes ti nâ zım iş - ve bâ - zım
geç - me di sa na ni yâ - zım
ah ah ah ah
- â - zâd ol - ma dım
- dil şâd ol - ma dım
- ir şâd ol - ma dım (SON)

Beste-İsfahân Beste'nin devâmı

MEYÂN

Ah Ter ki aşk - et
mek yi ne gön
lüm i çin em
ri ri - mu - hâl - -
Mâs ti nâ zım iş - ve bâ - zım
geç - me di sa na ni yâ - zım
ah ah ah ah
ah em ri - - mu hâl

Derd-i dilden bir zaman âlemde âzâd olmadım
Giryelerle geçti ömrüm âh dilsâd olmadım
Terk-i aşk etmek yine gönlüm için emr-i muhâl
Ben bu yüzden bin belâ çekdim de irşâd olmadım

(Güfte : Kendisi'nin)